

Радой Ралин

Лисица и орел

Орелът узнал за високите умствени способности на лисицата, зато ва ѝ предложил приятелство. Боговете се сближават, държавите се съюзяват, хората се сдружават, растенията са във видима и невидима симбиоза, какво пречи и на животинските твари да се намират в най-сърдечни отношения!

Но орелът бил имал навика да излапва децата на приятелите си. И в това си качество отвлякъл лисичетата, за да нахрани с тях орлетата си и най-вече себе си.

Когато лисицата не намерила лисичетата си, останала тройно съкрушена: както от гибелта на децата си, така и от безсилието си да ги спаси, а най-вече от коварството на приятеля. Нищо друго не ѝ оставало, освен да прокълне злосторника. А в един митологичен свят клетвите имали понякога сила на санкция. Орелът скоро бил възмезден за вероломството си. От едно жертвоприношение той откраднал пламтящия на жарта кози дроб, пак да нахрани орлетата и най-вече себе си. Но неочаквано си подпалил гнездото, орлетата му изпопадали и злорадата лисица ги изляла едно по едно всичките.

Изобщо, прави приятелства, само че избягвай дружба с ония, които много добре теоретизират върху приятелството, но имат навика да излапват децата на приятелите си.

КРАЙ

© Радой Ралин

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Публикация:

Радой Ралин, „Езопиада“, Български писател, С. 1987

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5905>]